

हे० चं० २

षाङ्कउपेशो ब्रह्मसूत्रस्यः । गरुडः शाल्मल्यरुणावरजो विष्णुवाहनः
 ॥ १४४ ॥ सौपर्णे यो वै न ते यस्तु पर्णस्पर्शान्तिर्वज्रजिह्वज्जतुण्डः ।
 पक्षिस्वामी काश्यपिः स्वर्णकायस्तार्क्ष्यः कामायुर्गन्मान्सुधाहृत्
 ॥ १४५ ॥ बुधस्तु सुगतो धर्मस्त्रिका लक्षो धातुर्जिनः । बोधिसत्त्वमहाबो
 धिर्यथ्यश्चास्मात्तथागतः ॥ १४६ ॥ पञ्चज्ञानोऽभिज्ञो दशार्हो दश
 भूमिगः । चतुस्त्रिंशज्जातकक्षो दशपारमिताधरः ॥ १४७ ॥ द्वाद
 शक्षो दशबलस्त्रिकायः श्रीघनाह्वयौ । समन्तभद्रः संगुप्तो दयाकूर्चो
 विनायकः ॥ १४८ ॥ मारलेकखजिद्धर्मरजो विज्ञानमातृकः । मह
 मैत्रेमुनीन्द्रश्च बुद्धास्त्युस्तु प्रतेत्वमी ॥ १४९ ॥ विपश्ची शिखी विश्वभूः क
 तुच्छदश्चकाञ्चनः । काश्यपस्तु सप्तमस्तु शाक्यसिंहोऽर्कबान्धवः ॥ १५० ॥
 तथा रज्जुलस्तु सर्वार्थसिद्धेर्गौतमान्वयः । मायास्तु तोदनस्तु तोदेवदत्ता प्र
 जश्चसः ॥ १५१ ॥ असुरादिति दनुजाः पातालैकैः सुरारयः । पूर्वदेवा
 इष्टुक्राग्निध्याविद्यादिव्यस्तु षोडश ॥ १५२ ॥ रोहिणी प्रज्ञप्ती वज्रशृङ्खला
 कुलिशङ्कुशाः । चक्रेश्वरी नरदत्ता काल्यथोऽसौ महाप्रण ॥ १५३ ॥ गौ
 रोगान्धारी सर्वास्त्रा महाज्वाला चर्मानवी । वैराट्या कुप्रामा नसी महामा
 नसिकेतिताः ॥ १५४ ॥ वाग्वाह्यो भारती गौर्ग्रीवाणी भाषासरस्वती ।
 श्रुतदेवी वचनतुव्याहरे भाषितवचनः ॥ १५५ ॥ सविशेषणमाख्यातं का
 क्यं सद्यन्तकंपदं । रद्धसिद्धकृतेभ्यो तत्प्रोक्तिस्तस्मै ॥ १५६ ॥